

241. Még egyszer hív

Heinrich Ernst Gebhardt
(1832–1899)

Még egy-szer hív az Úr ke-gyel-me-sen, És

üd - vöt ad - ni kész. Jól lá - tom, Jé - zus,

el kell dön - te - nem: Kell most az é - gi

rész. Ó, kell, most kell, ma

kell az üdv, U - ram, jöjj, adj e - rőt ne -

kem! Szent vé - red, Jé - zus,
meg-mos tel-je-sen, Ti - éd az é - le - tem!

2. Megmentő jobbod újra megfogom, Vonj engem, vonj veled!
Már többé tőled el nem távozom, Én csak rád építék.

Ó, kell...

3. Jól látod, gyenge semmiség vagyok, Hogy bennem nincs erő,
De érted égni, tenni akarok. Ó, Lélek, törj elő!

Ó, kell...

4. Rád várunk mind, hadd zengjen tiszta dal, És szálljon, zúgjon
szét, Míg minden szív tenéked újra vall: Tiéd vagyok, tiéd!

Ó, kell...

5. Hány szív szóló félve: „Jöhetnek-e még? Elvetsz, vagy
elfogadsz?” Te hívtál: „Jöjj” – s nem rettent már a vég, Hisz’
üdvösséget adsz.

Ó, kell...

Heinrich Ernst Gebhardt (1832–1899) – Iványi Tiborné